

XVI Wtorek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Mt 12,46-50): Gdy jeszcze przemawia do tłumów, oto Jego Matka i bracia stanęli na dworze i chcieli z Nim mówić. Ktoś rzekł do Niego: «Oto Twoja Matka i Twoi bracia stoją na dworze i chcą mówić z Tobą». Lecz On odpowiedział temu, który Mu to oznajmił: «Któż jest moją matką i którzy są moimi braćmi?» I wychodząc z ręką ku swoim uczniom, rzekł: «Oto moja matka i moi bracia. Bo kto pełni wolę Ojca mego, który jest w niebie, ten Mi jest bratem, siostrą i matką».

«Kto pełni wolę Ojca mego, który jest w niebie, ten Mi jest (...) matką?»

P. Pere SUÑER i Puig SJ
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, Ewangelia przedstawia nam na początek zaskakujące pytanie Jezusa: «Kto jest moją matką?» (Mt 12,48). Wydaje się, że Pan przyjmuje pogardliwą postawę wobec Maryi. Nic podobnego – Jezus chce jasno pokazać, że w jego oczach – oczach Boga! – o wartości osoby nie decydują więzy ciała i prawo krwi, lecz duchowa predyspozycja do przyjęcia woli Boga: «Wychodząc z ręką ku swoim uczniom, rzekł: ‘Oto moja matka i moi bracia. Bo kto pełni wolę Ojca mego, który jest w niebie, ten mi jest bratem, siostrą i matką’» (Mt 12,49-50). W tym momencie było wolę Boga, aby On ewangelizował tych, którzy go słuchali i aby oni Go rzeczywiście słuchali. Ta racja, jakby nie była zadziwiająca, jest ponad wszystkie inne wartości. Jezus opuścił Maryję, by czynić wolę Ojca i gosił z dala od domu.

Ale ktoś inny niż Maryja byłby bardziej zdolny, by realizować wolę Boga? «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!» (Łk 1,38). Wiąty Augustyn twierdzi, że Maryja najpierw z posłuszeństwa przyjęła w duchu słowo Boga, a dopiero potem je poczęła w łonie przez Wcielenie.

A innymi słowami: Bóg kocha nas w miarę naszej wiary. Maryja jest najwierniejsza i dlatego najbardziej ukochana. Być wiarytym nie jest przyczyną dla miłości Boga. Odwrotnie, Bóg nas kocha i dlatego czyni nas wiarytymi. Pan Bóg jest zawsze pierwszy w miłości. (cf. 1J 4,10). Maryja uczy nas tego słowami: «Wejrza

na uniżenie Służebnicy swojej» (Łk 1,48). W oczach Boga jesteśmy mali; lecz On pragnie nas wywyższyć i uwziścić.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

•

«Cokolwiek mi poda ręka Pana mego, przyjmę z weselem, poddaniem się i miłością. Wola Twoja więta, - to moje odroczenie, w niej zawiera się ma więtość cała, i całe moje wieczne zbawienie, bo pełnię woli Boga, to największa chwała» (w. Faustyna Kowalska)

•

«Musimy nauczyć się bardziej ufać Opatrzności Bożej i prosić Boga o siłę, aby wyjść poza siebie i dostosować naszą wolę do Jego» (Benedykt XVI)

•

«Zostać uczniem Chrystusa oznacza przyjęcie zaproszenie do przynależenia do rodziny Bożej, do życia zgodnego z Jego sposobem życia: 'Kto pełnię woli Ojca mego, który jest w niebie, ten jest Mi bratem, siostrą i matką' (Mt 12, 50) (...)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2233)